

Wskaźnik efektywności kosztowej (WK)

Wzór na obliczenie wskaźnika przyjmuje postać:

$$WK = \frac{\sum_{i=1}^n c_i * O_i * Z_i}{ZKK + RKE}$$

gdzie:

O_i jednostkowa stawka podstawowa opłaty za korzystanie ze środowiska dla czynnika oddziaływania i ,

Z_i ilość zredukowanego czynnika i w pierwszym roku po realizacji inwestycji, i indeks czynnika oddziaływania,

n liczba czynników oddziaływania uwzględnionych w obliczeniach,

ZKK zannualizowane nakłady inwestycyjne, RKE

roczne koszty eksploatacyjne instalacji,

c_i współczynnik korygujący, ustalany odrębnie w poszczególnych działaniach dla wybranych czynników oddziaływania i i oddający priorytety przyjęte w tych działaniach.

W przypadku zwiększenia się wielkości produkcji zakładu przyjmuje się wartości zredukowanego czynnika oddziaływania i w pierwszym roku po realizacji inwestycji odniesione do aktualnej wielkości produkcji (proporcjonalnie zmniejszone).

Zannualizowane nakłady inwestycyjne (ZKK) są obliczane wg wzoru:

$$ZKK = I * \frac{r}{1 - (1 - r)^n}$$

gdzie:

I całkowity koszt inwestycji,

r stopa dyskontowa, n czas

życia projektu.

Przy obliczaniu wartości ZKK (zannualizowanych nakładów inwestycyjnych) należy przyjąć założenia odnośnie **stopy dyskontowej**. Z uwagi na fakt, że wskaźnik ma na celu porównywanie przedsięwzięć, przyjmuje się tę samą stopę dla wszystkich przedsięwzięć w danym programie/konkursie.

Czas życia projektu. Żywotność instalacji/technologii wpływa na jej cenę. Obliczenia dla każdego projektu powinny się opierać o specyfikację producenta/wykonawcy. Wobec zróżnicowania czasu życia poszczególnych elementów technologii zannualizowane nakłady inwestycyjne należy policzyć w poszczególnych grupach różniących się czasem życia projektu wg. następującego wzoru:

$$ZKK = ZKK_1 + ZKK_2 + \dots + ZKK_5$$

$$ZKK_1 = I_1 * 1 \frac{r}{(1+r)^{n_1}}, \quad ZKK_2 = I_2 * 1 \frac{r}{(1+r)^{n_2}}, \dots$$

gdzie:

I_1, I_2, \dots, I_5 wartości składowych nakładów inwestycyjnych dla różnych czasów życia poszczególnych elementów infrastruktury projektu oznaczonych odpowiednio jako: $n_1, n_2, (\dots) n_5$.

Maksymalna liczba wydzielonych grup obejmujących nakłady inwestycyjne nie może przekraczać 5 składowych¹.

Roczne koszty eksploatacyjne (RKE) oblicza się z pominięciem amortyzacji, koszty przyjmuje się dla pełnej, technologicznej wydajności (przepustowości) projektu/ instalacji.

Stawki opłat (Oi) przyjmuje się zgodnie ze stawkami podanymi w obowiązujących przepisach w sprawie wysokości stawek opłat za korzystanie ze środowiska.

Przy obliczeniach nie uwzględnia się kar, opłat podwyższonych (np. o 100 czy 500%) lub faktu czasowego zawieszenia płatności, lecz wyłącznie stawki podstawowe.

¹ Ograniczenie ma na celu uproszczenie obliczeń oraz ułatwienie ich weryfikacji.

Współczynnik korygujący ci dla poszczególnych dziedzin

Dla czynników oddziaływania na środowisko, których ograniczenie stanowi szczególnie priorytet z punktu widzenia celów, stawkę opłaty ekologicznej (O_i) można mnożyć przez ustalony dla tego czynnika dodatkowy współczynnik korygujący c_i , przyjmujący wartości odzwierciedlające priorytety przyjęte w poszczególnych dziedzinach.

Oznacza to, że wzór na WK stosowany w danych dziedzinach może obejmować efekty ekologiczne w postaci zmniejszenia presji na środowisko w poszczególnych obszarach ochrony środowiska np. woda, powietrze, energochłonność, wodochłonność itp.

W trakcie kalkulacji wskaźnika uwzględnia się zatem wszystkie czynniki oddziaływania z tym, że jedynie czynniki stanowiące priorytet danego działania premiuwane są współczynnikiem c_i przyjmującym wartości > 1 , dla pozostałych współczynnik ten **wynosi 1**.

Dla niemniejszego działania priorytetowym czynnikiem oddziaływania na środowisko jest emisja do powietrza dla której ustalono następujące współczynniki c_i :

lp.	Nazwa efektu	C_i
1	Zmniejszenie emisji tlenków azotu (NOx),	3
2	Zmniejszenie emisji pyłu ze spalania paliw – o frakcje PM10 i PM2,5	3
3	Lotne związki organiczne oraz inne substancje niebezpieczne dla zdrowia wyszczególnione w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. 2014 poz. 1546), z wyjątkiem emisji CO ₂ , SO ₂ z instalacji spalania paliw, dla których współczynnik „ c_i ” wynosi 1	4

Procedura:

1. Zebranie danych z danego programu

2. Przeliczenie wartości Wskaźnika Efektywności Kosztowej (WK) na wartości punktowe wg przyjętych założeń.
3. Przypisanie dla każdego z wniosków w programie/konkursie wyliczonej ilości punktów.
4. Odrzucenie wniosków niespełniających kryterium efektywności kosztowej
(tutaj: wartości granicznej).